

La Previsora Reusense
Sociedad de Seguros Mútuos
de Responsabilidad Civil
Fomento Industrial y Mercantil
TELÉFONO 386 R

DIARIO DE REV

DE AVISOS Y NOTICIAS

Fundado en 1.º de Noviembre de 1844

Raval alt
Jesus, 4
Tel. 9 - 1

FRANQUEO CONCERTADO

NÚM. 67

TELÉFONO NÚM. 80 A

PRECIO 10 CÉNTIMOS

SABADO 21 DE MARZO 193

Un altre fracàs (?) d'en Cambó

Si per als uns, la formació del novell partit «Centre Constitucional» és un encert de polític amb visió alta de les necessitats de l'hora espanyola, per als altres crítics és un enorme fracàs d'En Cambó, per als inadaptats a tota disciplina de partit—que generalment són els que mai no troben res bé i s'han acostumat a la protesta eixorca de la qual no saben sortir—això ha de produir l'ensorrament polític d'En Cambó.

És una cosa natural que quiscú reaccionés de la manera que li correspon a la pròpia formació espiritual, inclinacions, temperament, etc.; però voler ja predir el que passarà amb l'escassetat de mitjans d'estudi de què disposen la majoria dels sentenciadors, és una mica d'esbojarrament. El més lògic és—seria—esperar els fets que s'han de produir per a judicar aquella eficiència o bé aquell fracàs.

El fet que'l senyor Cambó hagi obtingut una declaració ministerial d'un Gabinet de Concentració de les forces governamentals, l'assenyalament de l'autonomia de Catalunya partint d'un programa mínim preconegut, amb la seguretat de que no hi ha d'haver regateig en quant a l'intensitat de les funcions delegades i sois serà discutible en quant a l'extensió d'aquestes funcions; això, que és ben concret i que tot negociador ha de tenir present, no els diu res als nostres recalitrants i si per cas alguns ho volen regoneixer, encara volen receptar la glòria per a si, com a fruit de la presció exercida des del camp contrari. No hi ha res a dir. Millor que així sigui, ja que l'autonomia de Catalunya ni En Cambó ni ningú no ha de pretendre-la sinó per a Catalunya entera, i millor que sigui deguda a tots els catalans perquè així tots hi portaran més estima.

No fa gaires dies un brillant periodista que escriu a «El Pueblo Vasco» de San Sebastián, entre altres coses en lloança de l'obra d'En Cambó i d'aquest mateix èxit indiscutible de la seva alta influència i reputació, posava aquestes singulars paraules que cap català, ni els seus més decidits partidaris—no han tan sols insinuat:

«Pero que haya sido unánime el acuerdo en conclave, cuando, por lo menos, podía señalarse la víspera misma, a los cuatro quintos de los reunidos como enemigos declarados y sistemáticos de la más liviana concesión descentralizadora, hay que saludarlo con alegría, con respeto, con admiración. Con alegría—digo—cuantos venimos largos años amándola. Con respeto profundo—agrego—para quienes, al fin, han cedido al peso de una realidad que ya no era posible resistir. Y, con admiración, finalmente... para el hombre singular que con habilidad política de gobernante que hemos visto formarse paso a paso, acaba de ganarse la estatua más monumental que ha de ver Barcelona, en su Plaza de Cataluña: CAMBÓ.

Porque no nos andemos con andróminas. Discutan cuanto quieran los propios catalanes jingratos! las fases multiformes de don Francisco, demasiado complicadas para cierto vulgo. Sigam arrojándole piedras y mordiendo los zapatos, la envidia de muchos de sus propios coterráneos, la incomprensión, el apasionamiento o la incivil mala fe de otros... Cambó es el hombre de la situación. Es él quien acaba de salvar, al pasar la riada, llevándose al hombro hasta la otra orilla, los atributos del orden social conservador y otras cosas más, de índole suprema, que pudo arrastrar el torrente, sin su intervención oportuna. Una intervención inteligente, constructiva, reivindicatoria... ¡sobre todo para su Cataluña! Porque es él—Cambó—quien ha prestado el servicio ingente, inyectando las esencias reavivadoras, por el momento. Y el servicio bien se merecía la factura previsoramente presentada a tiempo, en beneficio de su país.

Esta es la obra de un hombre político, de un hombre patriota, de un gobernante en sabio contacto con las realidades de la vida.
¡Visca Catalunya!

Ja s'ab prou bé el Sr. Cambó que no ha de pretendre... ni les gràcies dels seus compatriotes... mentre ell aleni. No és el primer cas ni ja, las! serà el darrer. Ell mateix ha dit que cal complir el deure sense aspirar a l'agraïment immediat. Ell sab també que l'hora de la justícia generalment és tardana. Però, tant-se-val. Aquell qui té una noció del deure—i el deure està en relació directa de l'estatura moral i espiritual de qui el sent—el compleix àdhuc a despit dels propis germans.

Aquest és un dels molts fracassos (immediats) d'En Cambó, fracassos, però, que esdevindran els èxits que les generacions futures celebraran d'aquest home eminent que, perquè és un home públic, tothom es veu amb cor de discutir i enllotar amb el dicteri de suposades i infamants claudicacions i inconseqüències.

FIDEL PONS

Conseqüències de les disposicions de la Dictadura en l'importació de moresc

La tendència a la normalitat que sembla iniciar el govern actual, permet de posar novament a l'ordre del dia el tan debatut problema cerealista, el de l'importació de moresc particularment.

Per a situar-nos en el moment precís de la formació d'aquest problema, per a cercar-se els seus orígens, no ens cal col·locar-nos en un període gaire allunyat, ni inspeccionar gaire endins de la nostra memòria. Els fets i les circumstàncies que el motivaren són prou recents en el pensament de tothom per a que ens calgui recórrer el desafortunament d'estadístiques anacròniques.

Com deiem, del problema de l'importació del moresc se n'ha parlat abundantment. I fins algú l'ha exposat amb un manifest coneixement de causa. L'estat d'opinió que s'ha creat al seu entorn no ha estat prou, però, per a decidir les altes esferes governatives a enfocar-lo d'una manera prou experta, ni amb suficient bona voluntat per a trobar la via decidida, de la solució.

Durant anys i anys, de sempre, es pot dir, el problema era inexistent, car l'importació de moresc, i el seu comerç, havien estat tradicionalment lliures. Els governs havien demostrat sempre llur aciençat criteri de considerar-ho com a un mal necessari, tota vegada que la producció del país—per bé que en un esperançador estat de progressió—no bastava, ni de lluny, per a omplir les necessitats, el consum dels ramaders, agricultors, engreixadors d'aviram, etc., etc. Per tant, calia recórrer a l'importació de moresc, argentí en la seva part major.

L'Estat en percébre, en qualitat de tarifa aranzelària, una participació que oscil·lava entre els cinquanta cèntims i la pesseta or per cent quilos, —exceptuant els moments que algun govern considerava oportú elevar aquesta tarifa a dues pessetes—es situava, en el problema econòmic ocasionat per la manca de producció de moresc nacional, en igualtat de condicions del que li creava la insuficient producció nacional d'automòbils, de pel·lícules—tractat per nosaltres ací mateix—i de tantes altres que expliquen, sinó justifiquen, la dependència de diversos sectors del mercat espanyol als estrangers.

El general Dictador, possiblement destre en tota mena d'estratègia, demostrà com li era difícil d'assimilar la claretat de visió i el sentit de tacte que les ciències econòmiques requereixen. Probablement a causa d'això, en decidir-se a la revisió d'aranzels no feu altra cosa sinó agravar el problema del moresc, tractant-se de donar-li una solució imperialista. I el moresc, article de primera necessitat, sofrí el mateix tracte

restrictiu que els articles manifestament de luxe, com són ara els de perfumeria, orfèbreria, decoratius, etc.

En implantar-se l'aranzel de 10 pessetes or per cent quilos, el comerç cerealista conegué instantàniament una situació difícil per a no dir impossible de sostenir. D'una manera automàtica caigué sobre Madrid una pluja de greuges i lamentacions, demostració palesa del descontentament de ramaders, agricultors, comerciants i agents intermediaris. El fruit d'aquesta protesta col·lectiva fou la magna assemblea celebrada a Madrid l'any 1927.

Les dades estadístiques, oficials, d'importacions anotades més avall evidencien com l'importació de moresc afavoria, a la llarga, l'economia nacional, car una més gran importació d'aquest cereal ha correspost sempre a un més gran consum de pinsos de producció nacional, per quant el moresc és subministrat al bestiar únicament en el període d'engreix i en canvi els subproductes de la molinèria—les despulles—i altres pinsos—ordis, civada, etc.—s'utilitzen en els períodes de generació i creixença, i també per a barrejar-los amb el moresc durant l'engreix.

Endemés, la manca de moresc comporta l'importació de vianda, d'aviram, i també la d'ous frescos. Heu's ací el perjudici que això ocasiona:

Ous frescos, any 1925 (importació lliure), quantitat, 129.801 q. m.; valor en pessetes, 27.086.809

Id. any 1928 (importació intervinguda), 330.573 q. m.; 91.558.721 pessetes.

Aus vives o bé mortes, any 1925 124.365 quilos; 435.278 pessetes.

Id. any 1928, 1.826.111 quilos, pessetes 7.448.444.

Avui dia la indústria ramadera i el comerç cerealista, a conseqüència d'aquesta lleugeresa reguladora (?) ofereix l'espectacle d'una agonia lenta i depriment. L'agricultor es veu obligat a desfer-se per un preu insuficient de la grana recollida en un any de suors i de temences. Els productes alimenticis de nivats asoleixen preus francament inassequibles. I en totes les cases de pagès de Catalunya fa pena de veure buides les corts que abans guardaven un número de porcs proporcional a l'importància de la masia. Una altra conseqüència: la manca d'adob natural. Quelcom de semblant passa amb l'aviram.

Davant d'aquest estat de coses, no hi ha dret a esperar que l'anhelada normalitat normalitzarà el greu problema econòmic de l'importació de moresc?

PERE GUARDIOLA

(Prohibida la reproducció)

Crònica de la moda

Cuidado con las pieles

(De nuestro servicio especial extranjero)

Como estamos en vísperas de buen tiempo, y que con ese motivo guardaréis vuestros hermosos abrigos de ricas pieles, permitidme, amables lectoras, que os recomiende mucha cautela en la manera de arreglar esos trajes de invierno,

con el fin de que se conserven intactos y que la dañina polilla no deje trazas en ellos. Para ese objeto, es muy prudente el batir bien las pieles y demás adornos con una varita bien flexible, para que no quede sobre ellas el más ligero átomo

de polvo ni el menor germen nocivo. D'jadlos algún tiempo al aire, teniendo cuidado de que no estén expuestos a humedad o al sol. Conviene en seguir envolverlos con un paño de lino blanco bien seco; y guardarlos en una caja metálica destinada a este fin. De tiempo a tiempo es prudente examinar todo para verificar si las pieles se conservan en buena condición, y volver a hacer como antes. Es claro que en la caja metálica conviene meter algún producto especialmente destinado a preservar los trajes de la polilla, colocándolo de preferencia en el fondo de la caja y alrededor del paño que cubre las pieles. Bien conviene meter ese producto en pequeñas bolsas, a fin de que los marcos y vestidos no arriesguen de mancharse.

Llamo vuestra atención de nuevo para recomendar que el paño debe ser de lino y blanco, porque, como probablemente ustedes saben, hay tejidos colores que atraen la polilla más que otros: así por ejemplo, los tejidos de lana, y el color rojo. El verde atrae a esos insectos.

En cuanto a los productos para combatir la polilla, existe una infinita variedad, siendo los más conocidos el alcanfor, la naftalina y la pimienta. Sin embargo, la naftalina tiene el inconveniente de ser de olor desagradable muy tenaz; el alcanfor también posee un olor bastante fuerte, y nos da la idea de antigüedad, pues era con anterioridad que de generaciones en generaciones nuestras abuelas conservaban sus preciosos chales de cachemira, sus ricas mantas bordadas y los otros tesoros de toilette femenina de antaño. En todo caso el olor del alcanfor es menos desagradable que el de la naftalina y menos persistente, pues se evapora rápidamente. La pimienta, a su vez, pierde inmediatamente toda eficacia... y hace estornudar!

Pero existen, además de estos preservativos elementales, muchos otros productos que la industria se ha ingeniado en hacer eficaces al mismo tiempo que agradables por ser casi sin olor alguno. Consulte Vd. a su usual proveedor de perfumes o droguerías; allí aconsejarán.

Ahora me permito volver a hablar de la conservación de las pieles y de su uso. Es todavía de la moda usar écharpes de piel y los renards, aún en verano, al contrario de nuestras antepasadas que nunca se habrían atrevido a llevar esas pieles después de Pascuas de abril, fecha en la que se relegaba al marino todo lo que era toilette de invierno. Después de todo, ese modo de proceder tiene su razón de ser, si las condiciones meteorológicas han cambiado desde entonces—según afirman algunos—no menos cierto que no sólo los días frescos, sino en los días de gran calor, se ve las elegantes ostentando sus ricos zorros. Pero cuidado: el calor es enemigo de las pieles. Estas pierden su brillo y poco a poco todo lo que les da su belleza desaparece a medida que se las usa. La lógica de la naturaleza explica ese fenómeno. Los animales que nos proveen esas pieles habitan en países donde la nieve permanece de un cabo a otro del año; esto es, los países más fríos del orbe. Las mejores pieles vienen de los países más helados. En vano se ha intentado aclimatar algunas razas los famosos renards argentés y las nutrias, en los climas de Europa meridional. Se quería desarrollar todo un

Maria del Carme Recasens Mercadé

Mestressa Directora substituïda de les Escoles Nacionals
graduades de noies, de Gandesa

Morí havent rebut els Sants Sagraments, als 40 anys, ahir a les 4 del matí

A. C. S.

El seu espòs Sebastià Gallat Serra, germans Josep, Eduard, Francesc, Ernest i Pepita, cunyats, oncles, cosins, nebots i demés família, i el Consell d'Administració del Banc de Catalunya, a l'assabentar-vos tan dolorosa pèrdua, us pregunuen un pietós record per a la seva ànima, i que vulgueu assistir a les 5 de la tarda d'avui dissabte a la casa mortuòria, Concepció, 28, per a acompanyar el cadàver, i a l'ofici funerals que es diran dilluns dia 23 a les 10 del matí a la Parròquia de la Soledat.

Agraïnt l'assistència, el dol es dóna per despedit.

IGUALADA, 21 de Març de 1931.

comercio. Al cabo de poco tiempo, la raza degenera. Su pelo pierde las cualidades que le dan valor. Del mismo modo las pieles son dañadas por los grandes calores y por el sol. Por eso pues, si Vd. quiere que sus "renards" conserven su esplendor, conviene que Vd. los economice en verano, guardándolos como los abrigos, conforme indiqué. Valdrá la pena hacer ese sacrificio tan efímero. Desde luego no hay sacrificio alguno, ya que hay lindas écharpes de gasa con maravillosos coloridos, otras de seda con dibujos artísticos, y así daremos ocasión a las mujeres para ser variadas; ya que somos las mujeres, como nos acusó Rabelais de ser: *ondoyantes et diverses*. Y si bien que no estoy de acuerdo con ese espiritual pero sarcástico poeta en su juicio sobre la mujer, debemos convenir que, respecto a la Moda, tiene razón.

Antes de dejarlas, quisiera anunciarles cuál ha sido la más gran revelación de los modelos de la semana: para paseo y sport se lleva sobre todo el "marrrón" (color castaña), más o menos oscuro, con combinaciones de beige.

En cuanto a la toilette "flou" — de ceremonia y de recepción, — se han hecho tan complicadas como eran simples el año pasado, haciendo gran uso de volantes y de *draperies*.

En los sombreros no hay gran cambio, al contrario de lo que se vió en Londres en el Baile de la Costura, la semana pasada, donde se exhibieron enormes sombreros, tan enormemente grandes cuanto son minúsculos los que venimos llevando.

Se adoptará esa moda? Aplaudiendo con entusiasmo la novedad, las rubias y deportivas *misses* de Gran Bretaña se inquietan, sin embargo, de que esa moda "pegue", pues presentaría un gran inconveniente para las corridas de *Ascot*, donde tamaños monumentos impedirían ver el campo de las carreras...

De aquí a entonces, la moda se encargará de dar una solución a tan grave problema!...

MME. BLANCHE.

París, marzo de 1931.

Radio

PROGRAMA PARA HOY
RADIO BARCELONA

8.00 "La Palabra", diario hablado de Radio Barcelona (primera edición).
8.30: "La Palabra", diario hablado de Radio Barcelona (segunda edición).
11.00: Campanadas horarias de la Catedral. Parte del Servicio Meteorológico de Cataluña.
13.00: Emisión de sobremesa. El Sexteto Radio. Discos.
18.00: El Trio Iberia.
Noticias de Prensa.

20.30: Curso elemental de alemán.
21.05: La Orquesta de la Estación.
21.30: Retransmisión desde Unión Radio E A J 7, Madrid.
En el intermedio, Noticias de prensa.

ROMA

447'8 m. 666 kiloc · 7 k

12.25: Recital de discos.
16.00: Concierto instrumental.
19.45: Transmisión ópera desde el Teatro Real de San Carlos.

MILAN

500'8 m. 7 kv.

Ultimas noticias.
10.20: Música variada.
20.40: Música de cámara.
22.00: Retransmisión concierto desde la Sala Gay.

Ultimas noticias.

TEATRE

TEATRE FORTUNY

EL GATO Y EL CANARIO

Dimarts darrer, la companyia de comèdies americanes que comanda Astumpció Casals, posà en escena en el Teatre Fortuny el melodrama nord-americà «El gato y el canario», tres actes de John Willard, traduït al castellà per Josep Lluís Saladó i Perez de la Vega

Tota l'obra ens recorda les novel·les d'aventures que llegiem quan erem infants: «El gato y el canario» captiva l'espectador des del primer moment ja que, a cada pas, sorgeixen escenes misterioses que fa que se segueixi el seu desenrotll, cada vegada més enigmàtic. Els actors encarnaren bé els respectius papers de misteri i emoció i, indubtablement, l'autor del llibre es preocupà, més del resultat d'aquest efectisme, que dels seus trucs, amb tot i anar proveïts de bona apariència, car d'altra manera no es comprendria amb l'efectivitat que els mateixos obtenien.

L'amor hi juga un reduït paper en el desenrotll de l'obra, i quasi tot gira al redós d'un marcat egoisme, ço que fa més palesa la preocupació per a que, el misteri que embolcalla aquella sumptuosa mansió, tament embuixada, tingui tot l'interès que l'autor degué preocupar-se en donar-hi.

L'interpretació és un xic difícil, sobretot en la protagonista, Assumpció Casals i amb una vella serventa negra, Pepita Díaz, però ambdues actrius en reixen admirablement. També sobresortiren Annita Tormo, Joan Xuclà, Joan Cumellas i Francesc Mora.

CULTURA
DE LA DONA
REUSENCA

Avui dissabte a les 7 de la tarda
LA LITURGIA DE LES FESTES DE SETMANA SANTA
Conferència per
Mn. ANTONI FERRÉ PINO

SANTS D' AVUI

El Glorios Tránsito del P. Sant Bernat, ab. i fdr., Patriarca dels monjos d' Occident; Sant Serapi, anacoreta; Santa Fabiola, noble romana.

Sant Bernat, ab. i fdr.

El gran patriarca de les més antigues ordres religioses, nasqué d' una nobilíssima casa de les vores de Nursia, ducal d' Espoleto, Itàlia. Els seus pares l' enviaren a Roma on dirigí pel Papa Sant Félix II, es distingí en progressos en les ciències i pel seu amor i devoció filials a la Santíssima Verge Maria. Per tal de lliurar-se dels perills del món, als quinze anys es retirà al desert de Subiaco, fent-se deixeble del Sant anacoreta Romà. Per a lliurar-se del pensament d' una donzella que havia vist a Roma, es despullà i revolcà sobre espines fins que seguia tot el seu cos: fou així tant acceptat pel Senyor, que mai més permeté que sentís cap mena de temptació sexual. Es juntaren després a éll alguns anacoretas, i més tard, fundà el monestir de Monte Casino. La fama del miracle Patriarca s' extengué tot seguit per tot arreu, on encara avui dia té incontables seguidors. Morí després d' anunciar la seva pròpia mort, a l' any 543 quan éll n' havia complert 62. La seva mort fou revelada arreu de diferent manera. Dos monjos que vivien en monestirs molt distants, veieren un camí molt resplendent que anava del Monte Casino al cel, sentint una veu que deia: "Aquest és el camí que seguí Benet".

CULTES D' AVUI

Parròquia de Sant Pere
Misses a les 6, dos quarts de 8 i 11.

Espectáculos

CARTELERERA PARA HOY

TEATRO FORTUNY

"Revista Paramount"; "El Aviador", dibujos animados, sonoros; "Sangre en la selva", sonora, del natural; EL GENERAL CRACK, por John Barrymores, sonora.

TEATRO BARTRINA

"Revista Paramount"; la cómica "Por qué pagar alquiler?"; la comedia, sonora, JUAN JOSE, por la gentil artista Lupe Vélez

SALON KURSAAL

"Un romance agreste", por George O'Brien, Antonio Moreno y Helen Chand

a les 9, ofici; a un quart de 7 de la tarda, rosari i meditació.

Parròquia de Sant Francesc
Misses a les 7 i a les 8; a dos quarts de 7 de la tarda, solemne septenari de la Mare de Déu dels Dolors, amb sermó pel Rnt. Dr. Lluís Puig, pvre.

Parròquia de la Puríssima Sang
Misses a dos quarts de 8 i a les 10.

Parròquia de St. Joan Bta.
Misses a les 7 i a les 8.

Església de MM. Carmelites
A les 8, missa d' exposició de les Quaranta Hores anunciades apart; a les 10, missa gregoriana en sufragi de l' ànima de don Narcís Musté e. p. d.

Capella Exp. de Crist Rei
Missa a dos quarts de 7; Exposició tot el dia, i a les 5 de la tarda, matines, trisagi, benedicció i reserva.

Capella Col·legi St. Pere Apòstol
Misses a les 7 i a les 8.

Església del Sant Hospital
Missa a dos quarts de 6.

Assil del Sagrat Cor
Missa a les 6.

SANTS DE DEMA

Diumenge de Passió; Santa Caterina de Suècia; Sants Benvingut i Deogracias, bs.

QUARANTA HORES

Es celebren del 19 al 22 del corrent en la capella de les MM. Carmelites (c. Cervantes) d' acord amb el següent horari: Matí, a les 8, missa d' exposició; tarda, a les 7, reserva.

lier; "Actualidades Gaumont"; Douglas Fairbanks (hijo) y Marceline Day en LA ERA DEL JAZZ. Exitó

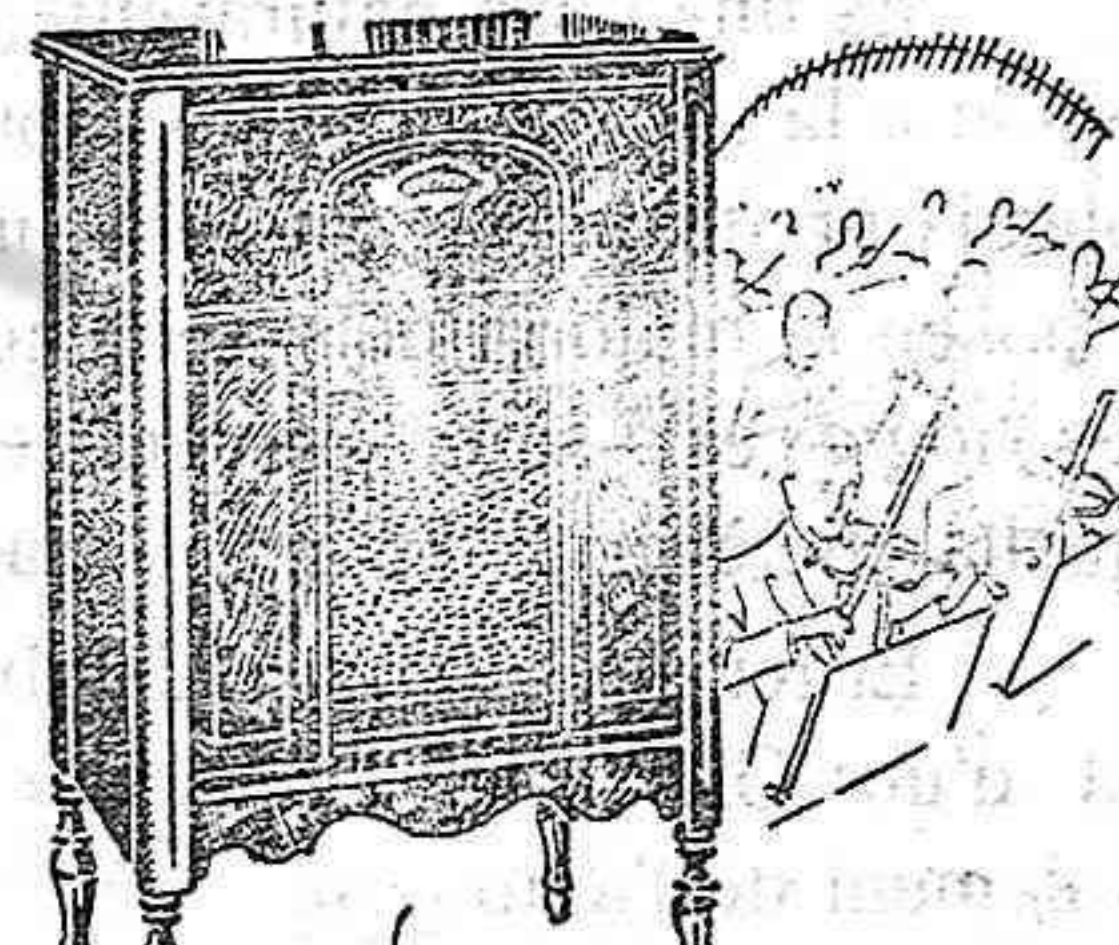
MONUMENTAL CINEMA

"Revista de Actualidades"; "La corriente", por Lupe Vélez; "Por qué pagar alquiler?"; cómica; JUAN JOSE, drama de Joaquín Dicenta. Domingo tarde: "En el mar lejano"

SALA REUS

Grandes sesiones de cine para hoy. Magnífico programa todo estrenos

CHALET en Picamoixons, de poco precio y situación inmejorable, clima muy sano, precisa vender. Razón, Restaurant Estación

Pruébelo sin compromiso en su propia casa y convéncese de que es el aparato más perfecto que se ha construido. Más de 4.000.000 funcionan en todo el mundo.

ATWATER
KENT RADIO

AUTO ELECTRICIDAD
Diputación, 234 - Barcelona

Madrid - Valencia - La Coruña - Bilbao - Sevilla - Alicante

Representante en Reus:

A. PINTALUBA

ALMACEN DE MÚSICA
Llovera, 24, Teléfono 675 B

Sección Oficial

SOCIETAT "LA PALMA"

Es convoca als senyors socis a la reunió general extraordinària que tindrà lloc el proper diumenge dia 22, a les 3 de la tarda, per a tractar de la següent ordre del dia:

Aprovació de l'acta anterior i Assumptes Músics.
Reus, 19 de març de 1931. — P. A. del C. Di. — E. Garsaball, secretari.

BANCO DE REUS

DE DESCUENTOS Y PRÉSTAMOS

Cuidamos de suscribir
acciones

Banco de Cataluña

SE DESEA para Masía en el Penedès familia labradors numerosa que tenga mínimo 3 a 5 jornaleros. Tendrán jornal seguro todo el año. Referencias: dirigirse a Casimiro de Dalmau, Plaza de Prim, núm. 1, Reus

PRENSA hidráulica. Se compraria una en buen estado. Razón en esta imprenta.

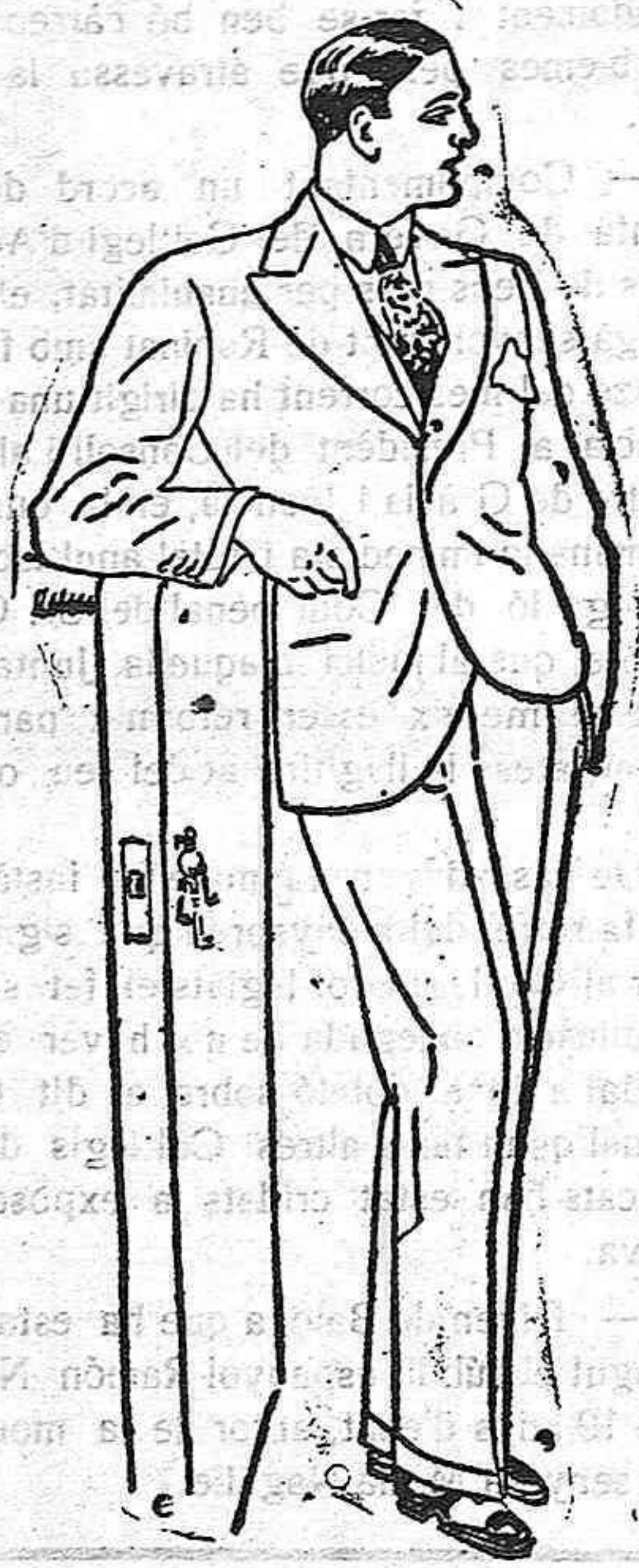
Antigua Casa PADRENY - Confitería

SOL Y ORTEGA, 15 - Teléfono n.º 102

PANECILLOS Y MAZAPANES DE YEMA

PREMIADOS CON

Diploma de Honor, Medalla de Oro y Cruz, Lleja Exposición (Bélgica) 1926. Diploma de Gran Premio, Medalla de Oro y Cruz, Exposición Roma 1926-27

UNA Sastreria

de qualitat a preus que representen un gran estalvi. Heus aquí què us ofereix

MAGATZEMS

EL SOL

La Sastreria que cal conèixer

Raval Sta. Anna, 23 al 27. — REUS

Vegi l'assortit. Consulti els preus. Milers de clients proclamen l'excel·lència dels nostres serveis. Vostè serà també un client adicte si comprova personalment els avantatges que oferim al nostre servei de Sastreria.

Cinco espejos de salud.

Todo rostro, por su buen color, refleja un organismo sano, cuando se usa con perseverancia el poderoso Jarabe de

HIPOFOSFITOS SALUD

Da vitalidad y libra de

ANEMIA
RAQUITISMO

Producto inalterable y de uso todo el año.

Aprobado por la Real Academia de Medicina. No se vende a granel.

BANCO DE CATALUÑA

RAMBLA DE LOS ESTUDIOS, 10, BARCELONA
Capital 50.000.000 de Pesetas

TODA CLASE DE OPERACIONES DE BANCA Y BOLSA
AGENCIAS Y SUCURSALES:

Barcelona (Sans, San Andrés, Gracia, Rambla del Centro y Plaza Comercial Madrid, Gerona, Lérida Tarragona, Canarias (Las Palmas, Arucas, Puerto de la Luz, Telde, Santa Cruz de Tenerife, Guía y Galdar), Anglés, Arbucias, Arenys de Mar, Badalona, Bañolas, Blanes, Calella, Figueras, Hospitalet, Hostalrich, Ibiza, Igualada, Llagostera, Malgrat, Manresa, Masnou, Mataró, Molins de Rey, Moncada, Olot, Palafrugell, Palamós, Por-bou, Sta. Coloma de Farnés, Torrcella de Mongri, Valls, Vendrell, Vich y Vilafranca del Panadés,

ENTIDADES ASOCIADAS
Banco de Reus de Descuentos y Préstamos — Banco de Tortosa — Banque de Catalogne (Paris) y Banco de Palafrugell

VIAJES CATALONIA

HOJAS DE AFEITAR
DE LA
FABRICA NACIONAL DE ARMAS
"TOLEDO"
SON UNA MARAVILLA.

Depósito para Cataluña y Baleares. Productos Nacionales S. A. Rambla de Ca-naletas, 9.—BARCELONA.

AGUA IMPERIAL VICHY

DE CALDAS DE MALAVELLA

GUA GASEOSA NATURAL, BI-CARBONATADA, CLORURADA, SODICA, LITINICA Y RADIOACTIVA.

Eficacísima en las afecciones de Estomago, Intestinos, Hígado, Riñones, Diabetes, Gota y Artritis.

Exquisita agua de mesa. TIFUS que evita por completo el y demás enfermedades infecciosas, por emerger de roca viva a 60 grados y estar libre de filtraciones y microbios.

Pida Vd. siempre como purgante

SUCRE DE MADUIXES

Exija el paquete patentado y registrado en la Inspección General de Sanidad.

DEPÓSITO HIERRO

Se necesita uno de mil quinientos litros poco más o menos. Ofertas: Creu Vermella 23, Jaboneria.

Absoluta reserva

Precios módicos

REVISIONES LIBROS CONTABILIDAD POR PARTIDA DOBLE

Trabajos teneduría al día y atrasados, facturas y otros trabajos de oficina, en mi despacho particular; yendo de mi cuenta recoger y devolver al día, los libros y datos para las comprobaciones y necesidades de las casas interesadas.

Razón en esta imprenta.

ALMACÉN PARA ALQUILAR

Calte Pamies, 5. Razón. Arrabal Robuster, 42, bis.

Ferrocarril Económico de Reus a Salou

SALIDAS DE REUS (Calle Palo, Santo)
Tren núm. 26 8' — Tren núm. 34 15' —
» 12 11'45 » 38 17'5
SALIDAS DE SALOU
Tren núm. 27 9'20 Tren núm. 35 16'15
» 1 12'40 » 39 18'35

Cafès torrats GELONCH

Grans regals. Son els millors. Proveu-los! Plaça Sang. 23 - Tel. 103, B - REUS

ES VEND: Coche turismo Hispano 15-20 amb perfecte bon estat i equipat amb llumenament elèctric i neumàtics confort, a preu econòmic. - Raó: Compañía Reusense de Automóviles "La Hispania", Rabal de Sant Pere, 23

LLIGA REGIONALISTA REUS

CENS ELECTORAL

Han quedat obertes a la nostra entitat, Raval de Santa Anna, 40, 1.º, les oficines electorals, les quals podran ésser visitades per tots els electors que ho desitgin, de 7 a 9 i de 10 a 12 de la nit, on se'ls hi facilitaràn totes les dades que puguin interessar-los-hi.

No cal remarcar la conveniència en consultar el districte i la secció a què pertanyen els votants, tota vegada que el cens actual, tenint en compte els anys que no s'havia portat a terme cap rectificació i demés a la brevetat amb què tingué de fer-se la darrera adoleix d'alguns defectes tals com els canvis de domicili i els noms equivocats.

Antonio Segú Parés Fincas

Méndez Dúñez, 21, bajos

TARRAGONA

Compra-venta y Administración

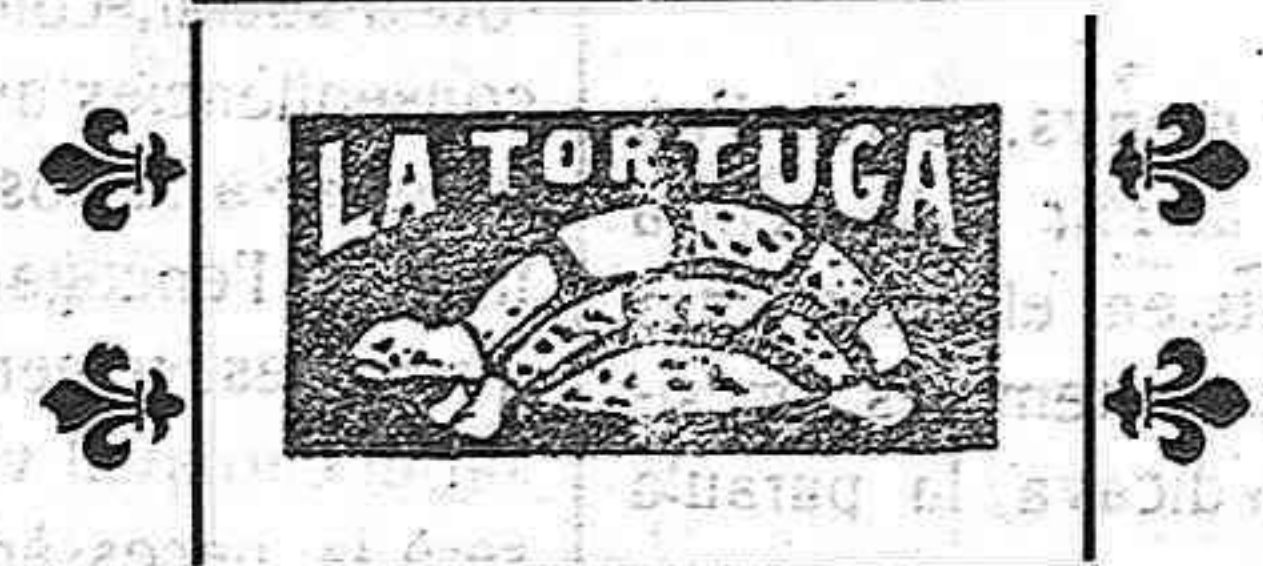
Operaciones de toda clase sobre fincas Rústicas y Urbanas y partes indivisas a condiciones ventajosas.

Administración de fincas Urbanas con adelanto de alquileres.

Tramitación rápida y reserva absoluta.

TELEFONO 784 - A

SABONS I LLEIXIUS

ANTONI COLOM COCA

DELEGAT de la Sucursal de Reus de la

"Compañía Industrial Minero Mercantil S. A."

SALFUMANT - OLI - GRASSES - MINERALS
EXTRACTES CURTENS - PRODUCTES QUIMICS

Servei a domicili Carrer Nou de Sant Francesc, 30 REUS

A SEVILLA por SEMANA SANTA

para asistir a las solemnidades religiosas. Visita de Sevilla, Córdoba y Granada cómodamente, con el lujoso autocar Pullman.

PROGRAMA DE LA EXCURSIÓN

VIERNES, 27 de marzo.—Salida de Barcelona a las siete. Barcelona-Lérida, almuerzo. Lérida-Zaragoza, cena y alojamiento.
SÁBADO, 28 de marzo.—Zaragoza-Alhama de Aragón, desayuno a la salida, visita al Monasterio de Piedra y almuerzo. Alhama de Aragón-Madrid, cena y alojamiento.
DOMINGO, 29 de marzo.—Estancia completa en Madrid, libre para visitar capital y museos.
LUNES, 30 de marzo.—Excursión al Escorial.
MARTES, 31 de marzo.—Madrid-Toledo, visita libre de los monumentos artísticos y almuerzo. Toledo-Trujillo, cena y alojamiento.
MIÉRCOLES, 1.º de abril.—Trujillo-Mérida, desayuno a la salida. Visita de las Ruinas Romanas y almuerzo. Mérida-Sevilla, cena y alojamiento.
JUEVES, 2 de abril.—Estancia completa en Sevilla para asistir a las solemnidades religiosas.
VIERNES, 3 de abril.—Estancia completa en Sevilla para presenciar las procesiones del Viernes Santo.
SÁBADO, 4 de abril.—Estancia completa en Sevilla.
DOMINGO, 5 de abril.—Sevilla-Córdoba. Visita de la Mezquita y almuerzo. Córdoba-Granada, cena y alojamiento.
LUNES, 6 de abril.—Estancia completa en Granada para visitar la Alhambra, monumentos artísticos y Jardines del Generalife.
MARTES, 7 de abril.—Granada-Murcia. Almuerzo en Baza. Cena y alojamiento en Murcia.
MIÉRCOLES, 8 de abril.—Murcia-Alicante, almuerzo. Alicante-Valencia, cena y noche.
JUEVES, 9 de abril.—Estancia completa en Valencia.
VIERNES, 10 de abril.—Valencia-Vinaroz, almuerzo. Vinaroz-Barcelona. Fin del recorrido.

—PRECIO POR PERSONA: 1.175 ptas.

ESTE PRECIO COMPRENDE.

El transporte en lujoso autocar Pullman de Barcelona a Sevilla y regreso, pensión completa en hoteles de todo primer orden; las propinas en los hoteles y tasas de estancia.

No comprende las bebidas, extras en los hoteles, entradas a monumentos y otros gastos ajenos a la excursión.

POR INSCRIPCIONES VIAJES CATALONIA. - BACELONA

Delegado en Reus: Banco de Reus de Dtos. y Pmtos.